

پرسش ۳۸۳: آیا مؤمنین در روز قیامت خدا را می بینند؟

السؤال / ۳۸۳: رؤية المؤمنين لله يوم القيامة، هل يرى المؤمنون الله يوم القيامة بلا كيف ولا حد ولا جهة؟؟؟

المرسل: محمد - مصر

مؤمنین در روز قیامت خدا را می بینند. آیا مؤمنین در روز قیامت خدا را بدون کیف و بدون حد و سمت رؤیت می کنند؟

فرستنده: محمد - مصر

الجواب: بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على محمد وآل محمد الأئمة والمهديين وسلم تسليماً.

أخي أجاب السيد أحمد الحسن في كتاب المتشابهات عن معنى هذه الرؤية وسوف أضع لك السؤال والجواب هنا:

پاسخ: بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين، و صلى الله على محمد و آل محمد الاثمة و المهديين و سلم تسليماً.

برادرم! سيد احمد الحسن در كتاب متشابهات درباره‌ی معنى و مفهوم اين رؤيت پاسخ داده است و من پرسش و پاسخ را اینجا برای شما نقل می کنم:

س: ما معنى هذه الآيات من سورة القيامة: (وَجُودٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ * إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) ([370]).

سؤال: معنای این آیات از سوره قیامت چیست: (در آن روز چهره‌هایی هست زیبا و درخشان * که سوی پروردگارشان نظر می‌کنند) ([371]).

ج: أي ناظرة إلى محمد(ص) فهو المربي فهذه الوجوه الطيبة الناضرة.

پاسخ: یعنی به حضرت محمد (ص) نظر می‌کنند، که او مربی این چهره‌های پاک و درخشان است.

قال الصادق (ع) لهاشم الصيداوي: (يا هاشم، حدثني أبي وهو خير مني عن رسول الله(ص) أنه قال: ما من رجل من فقراء شيعتنا إلا وليس عليه تبعه، قلت: جعلت فداك وما التبعة؟ قال: من الإحدى والخمسين ركعة ومن صوم ثلاث أيام في الشهر، فإذا كان يوم القيامة خرجوا من قبورهم ووجوههم مثل القمر ليلة البدر فيقال للرجل منهم سل تعط، فيقول: أسأل ربي النظر إلى وجه محمد(ص)، قال: فيأذن الله (عز وجل) لأهل الجنة أن يزوروا محمداً(ص)، قال فينصب لرسول الله(ص) منبراً على درنوك من درانيك الجنة له ألف مرقاة بين المرقاة إلى المرقاة ركضة الفرس فيصعد محمد وأمير المؤمنين (ع)، قال: فيحف ذلك المنبر شيعة آل محمد(ع) فينظر الله إليهم وهو قوله تعالى: (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ * إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ)، قال: فيلقى عليهم من النور حتى أن أحدهم إذا رجع لم تقدر الحوراء تملأ بصرها منه، ثم قال أبو عبد الله (ع): يا هاشم، لمثل هذا فليعمل العاملون) انتهى.

اللجنة العلمية - أنصار الإمام المهدي (مکن الله له في الأرض)
الاستاذ رزاق الانصاري - شعبان الخير / ۱۴۳۰ هـ ق

امام صادق (ع) به هاشم صیداوی فرمود: «ای هاشم! پدرم که برتر از من است مرا روایت کرد از پیامبر خدا (ص) که فرمود: هیچ یک از فقراى شیعیان ما نیست جز آن

که پیامدی (عقوبتی) بر او نباشد». گفتم: فدایت شوم، پیامد چیست؟ فرمود: «به خاطر پنجاه و یک رکعت نماز و روزه سه روز در هر ماه. چون روز قیامت شود از قبرهای خود بیرون آیند در حالی که چهره‌هایشان مانند شب چهارده می‌درخشد. پس به یکی از آنها گفته شود: سه روز از ماه را (تو روزه می‌گرفتی) چیزی بخواه که به تو عطا خواهد شد. وی گوید: از پروردگارم می‌خواهم که به چهره‌ی محمد(ص) بنگرم. پس خدای عزوجل به بهشتیان اجازه فرماید که محمد(ص) را زیارت کنند. برای رسول خدا(ص) منبری بر روی یکی از فرش‌های مخمل بهشتی نصب می‌شود که هزار پله دارد که میان هر دو پله مسیر یک دویدن اسب فاصله است. پس حضرت محمد(ص) و امیرالمؤمنین(ع) بر آن بالا روند. شیعیان آل محمد(ع) دور آن جمع شوند و خداوند نظر رحمت به ایشان نماید. و این معنای آیه‌ی (وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ * اِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) می‌باشد. فرمود: سپس آن قدر نور بر آنان فرو می‌ریزد تا آن جا که وقتی باز می‌گردند حوریان نمی‌توانند به راحتی به آنها نظر افکنند». سپس امام صادق(ع) فرمود: (ای هاشم! لِمِثْلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ). (اهل عمل برای چنین پاداشی عمل کنند)».

پایان.

هیأت علمی - انصار امام مهدی(ع) (خداوند در زمین تمکینش دهد)
 استاد رزاق الانصاری - شعبان الخیر ۱۴۳۰ هـ ق

[370] - القيامة: 22 - 23.

[371] - قیامت: 22 و 23.